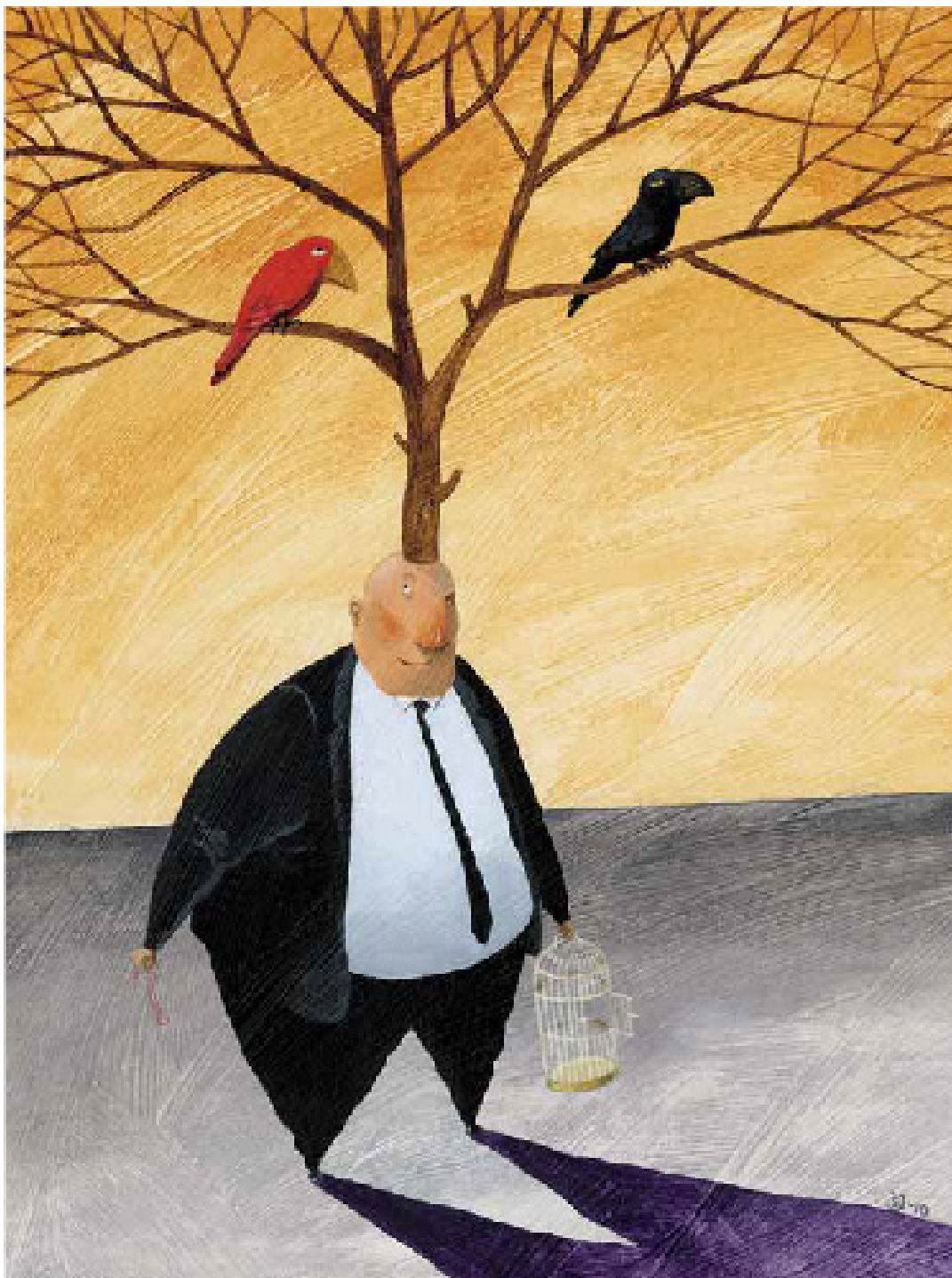


Fugle i mit hoved



Jeg har fugle i mit hoved. De siger hverken pip eller kuk. De bor bare derinde. Man kunne måske ønske sig, at de kvidrede, men egentlig er jeg godt tilfreds. Der er to. En i hver side. Jeg holder meget af dem. Hvis ikke de var der, ville der være frygtelig tomt i mit hoved. Når der ikke er nogen, der ser det, lader jeg grenen, de bor på, vokse ud af mit hoved; den skal have lov at strække sig. Jeg er altid lidt bange for, at de flyver fra mig, men jeg har et bur og en orm med, så jeg kan fange dem, hvis de flyver. Det er aldrig sket.

Engang sked de på min jakke. Først den røde, en ordentlig klat på min højre skulder. Det brød jeg mig ikke om, men straks efter sked den sorte på min venstre skulder, og af en eller anden grund fik det mig til at falde til ro. Jeg tænker af og til på, om de også skider inde i mit hoved. Det er ok med mig. Så længe de skider lige meget, så jeg ikke mister balancen.